

Bruxelles, 15 septembrie 2025
(OR. en)

12811/25

Dosare interinstituționale:

2025/0172 (COD)

2025/0176 (COD)

2025/0177 (COD)

SIMPL 101
ANTICI 112
INDEF 92
MAP 59
CSC 447
ENV 835
COMPET 868
ENT 161
MI 649
CHIMIE 78
CODEC 1258

NOTĂ DE ÎNSOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	29 august 2025
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	C(2025) 3800 final
Subiect:	COMUNICARE A COMISIEI referitoare la aplicarea cadrului privind finanțarea durabilă și a Directivei privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor în sectorul apărării

---

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul C(2025) 3800 final.

Anexă: C(2025) 3800 final

Bruxelles, 28.8.2025
C(2025) 3800 final

COMUNICARE A COMISIEI

**referitoare la aplicarea cadrului privind finanțarea durabilă și a Directivei privind
diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor în sectorul apărării**

COMUNICARE A COMISIEI

referitoare la aplicarea cadrului privind finanțarea durabilă și a Directivei privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor în sectorul apărării

Cuprins

1	Introducere	2
2	Investițiile în industria apărării – o contribuție la reziliența și securitatea UE	3
2.1	Industria apărării contribuie la obiectivele mai ample ale UE și ale ONU.....	3
2.2	Industria apărării în contextul cadrului UE privind finanțarea durabilă și CSDDD.....	4
3	Atenuarea riscurilor în colaborarea cu industria de apărare.....	5
3.1	Tratatele internaționale și legislația UE care reglementează utilizarea și exportul	5
3.1.1	Transferuri (exporturi) în afara UE de tehnologie și echipament militar.....	6
3.1.2	Transferuri de tehnologie și echipament militar în interiorul UE	8
3.1.3	Transferul în afara UE de produse cu dublă utilizare.....	8
3.2	Atenuarea riscurilor în diferite dosare legislative ale cadrului privind finanțarea durabilă și ale CSDDD	9
3.2.1	SFDR.....	9
3.2.2	Taxonomia UE	11
3.2.3	MiFID II.....	12
3.2.4	CSDDD	13
3.2.5	CSRD	14
3.2.6	BMR.....	14
4	Praguri de venituri.....	15
5	Evaluarea contribuției sectorului apărării la durabilitatea socială	15

1 **Introducere**

- (1) Prezenta comunicare a Comisiei („comunicarea”) urmărește să ofere orientări cu privire la aplicabilitatea cadrului UE privind finanțarea durabilă în industria apărării.
- (2) Finanțarea durabilă se referă la procesul de luare în considerare a aspectelor de mediu, sociale și de governanță (ESG) atunci când se iau decizii de investiții în sectorul financiar, facilitând o mai bună apreciere a riscurilor legate de durabilitate și mai multe investiții în activități și proiecte economice durabile.
- (3) Comunicarea are ca obiectiv să ajute operatorii de pe piață să asigure conformitatea cu cerințele cadrului UE privind finanțarea durabilă în ceea ce privește industria de apărare. Scopul său este să contribuie la prevenirea oricărei discriminări nejustificate a sectorului în deciziile de investiții și să asigure o mai bună înțelegere și recunoaștere a potențialului sectorului de a contribui la durabilitatea socială, în conformitate cu obiectivele Strategiei privind industria europeană de apărare¹ și ale Cărții albe comune privind pregătirea pentru apărare a Europei 2030².
- (4) Comunicarea clarifică faptul că cadrul UE privind finanțarea durabilă este compatibil cu investițiile în sectorul apărării și că informațiile privind durabilitatea se aplică orizontal în toate industriile. Comisia reamintește că acest cadru nu stabilește nicio limitare a finanțării niciunui sector, inclusiv a sectorului apărării, și încurajează evaluarea de la caz la caz a investițiilor din sectorul apărării, la fel ca în orice alt sector.
- (5) Comunicarea se adresează tuturor investitorilor și operatorilor menționați în cadrul UE privind finanțarea durabilă, precum și autorităților și organismelor publice. Comunicarea va fi deosebit de relevantă pentru:
  - participanții la piața financiară;
  - furnizorii de rating ESG, adică o persoană juridică care emite ratinguri sau punctaje ESG cu titlu profesional³;
  - furnizorii de etichete ESG (etichete ecologice, etichete naționale etc.);
  - bursele de valori/furnizorii de indici, furnizori de indici de referință, furnizori de date/organisme de certificare etc.
- (6) Comunicarea se referă la textele care constituie cadrul UE privind finanțarea durabilă, în special:
  - Regulamentul (UE) 2019/2088 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare (SFDR)⁴;
  - Regulamentul delegat (UE) 2017/565 și Directiva delegată (UE) 2017/593 de completare a Directivei 2014/65/UE privind piețele instrumentelor financiare (MiFID II)⁵;

---

¹ [Strategia privind industria europeană de apărare](#).

² [JOIN \(2025\) 120 final](#)

³ COM/2023/314 final - 2023/0177(COD).

⁴ JO L 317, 9.12.2019, p. 1-16; <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:32019R2088>.

⁵ JO L 173, 12.6.2014, p. 349-496; <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=celex%3A32014L0065>.

- Regulamentul (UE) 2020/852 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 („Taxonomia UE”)⁶;
- Directiva (UE) 2022/2464 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 537/2014, a Directivei 2004/109/CE, a Directivei 2006/43/CE și a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește raportarea privind durabilitatea de către întreprinderi (CSRD)⁷;
- Regulamentul (UE) 2016/1011 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 (BMR)⁸;
- Directiva (UE) 2024/1760 a Parlamentului European și a Consiliului privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor și de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 și a Regulamentului (UE) 2023/2859 (CSDDD)⁹.

2 Investițiile în industria apărării – o contribuție la reziliența și securitatea UE

2.1 Industria apărării contribuie la obiectivele mai ample ale UE și ale ONU

- (7) În ceea ce privește durabilitatea, obiectivele de politică ale Uniunii Europene și ale Organizației Națiunilor Unite („ONU”) sunt aliniate pe baze solide. Obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU¹⁰ sunt citate în mod direct ca obiectiv al Regulamentului de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice¹¹, temeiul juridic al Pactului verde al UE. Regulamentul de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice codifică obiectivul UE de neutralitate climatică până în 2050 și afirmă, la considerentul 4, că acest „obiectiv pe termen lung este [esențial] pentru a contribui la transformarea economică și socială, pentru crearea de locuri de muncă de înaltă calitate, pentru creșterea economică durabilă și pentru îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite”.
- (8) Textele ONU recunosc, de asemenea, că libertatea, prosperitatea și justiția sunt imposibile fără securitate sau sub ocupația militară a unui agresor străin. Declarația universală a drepturilor omului¹² prevede, la articolul 3, că „[o]rice ființă umană are dreptul la viață, la libertate și la securitatea persoanei sale” și, la articolul 28, că „[o]rice persoană are dreptul la o orânduire socială și internațională în care drepturile și libertățile expuse în prezenta Declarație pot fi pe deplin îndeplinite”. Articolul 51 din Carta ONU consacră dreptul la autoapărare (colectivă): „[n]ici o dispoziție din prezenta Cartă nu va aduce atingere dreptului inerent de autoapărare individuală sau colectivă în cazul în care se produce un atac armat împotriva unui Membru al Națiunilor Unite, până când Consiliul

⁶ JO L 198, 22.6.2020, p. 13-43; <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:32020R0852>.

⁷ JO L 322, 16.12.2022, p. 15-80; <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A32022L2464>.

⁸ JO L 171, 29.6.2016, p. 1-65; <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A32016R1011>.

⁹ JO L 2024/1760, 5.7.2024; <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>.

¹⁰ [CELE 17 OBIECTIVE |Dezvoltarea durabilă](#).

¹¹ Regulamentul (UE) 2021/1119, [JO L 243, 9.7.2021, p. 1-17](#).

¹² [Declarația universală a drepturilor omului a Organizației Națiunilor Unite](#).

de Securitate va fi luat măsurile necesare pentru menținerea păcii și securității internaționale”¹³.

- (9) Războiul de agresiune nejustificat și neprovocat al Rusiei împotriva Ucrainei a clarificat faptul că, pentru a proteja aceste drepturi universale în Uniune și în afara acesteia, Uniunea trebuie să consolideze și să dezvolte în continuare capacitatea de a se apăra. Potrivit evaluărilor amenințărilor efectuate de mai multe servicii de informații ale UE, capacitatea Rusiei de a produce echipamente militare a crescut enorm, aceasta având capacitățile militare pentru a testa unitatea țărilor occidentale și eficacitatea articolului 5 din Tratatul Atlanticului de Nord în următorii trei până la cinci ani.
- (10) Acest lucru impune adoptarea unei mentalități de pregătire pentru apărare și intensificarea imediată a eforturilor de restabilire a gradului de pregătire pentru apărare și de descurajare până în 2030. În acest context, pregătirea pentru apărare ar trebui înțeleasă ca fiind capacitatea statelor membre de a anticipa, de a preveni și de a răspunde la crizele din domeniul apărării. Pentru a realiza această pregătire, este esențial să se sporească capacitatea și gradul de pregătire ale industriei de apărare, deoarece această industrie asigură, la rândul său, că forțele armate ale statelor membre dispun de echipamentele necesare pentru a proteja cetățenii Uniunii. Astfel, o industrie de apărare competitivă și rezilientă a Uniunii este esențială pentru protejarea păcii și securității Europei¹⁴. Ca atare, aceasta contribuie, de asemenea, la realizarea obiectivelor politicii de securitate și apărare comune (PSAC), care este consacrată la articolele 42 și 46 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Prin urmare, industria apărării este necesară pentru descurajarea militară a potențialilor agresori și pentru protecția cetățenilor Uniunii în scenariul celei mai extreme situații de urgență militară, și anume agresiunea armată. În măsura în care contribuie la îndeplinirea acestui obiectiv, industria de apărare a UE are potențialul de a contribui la pacea și securitatea noastră comune, în conformitate cu obiectivul de dezvoltare durabilă nr. 16 al ONU – Pace, justiție și instituții puternice¹⁵.

2.2 Industria apărării în contextul cadrului UE privind finanțarea durabilă și CSDDD

- (11) Astfel cum s-a subliniat în Pactul verde european, „[t]ranziția către neutralitatea climatică necesită schimbări la nivelul tuturor politicilor și un efort colectiv al tuturor sectoarelor economiei și ale societății”¹⁶. În acest scop, cadrul UE privind finanțarea durabilă și CSDDD ajută întreprinderile și investitorii să integreze mai bine durabilitatea în deciziile, produsele, serviciile sau procesele lor.
- (12) În conformitate cu acest efort colectiv care implică toate sectoarele, Comisia reamintește că, la fel ca în cazul oricărei alte activități, întreprinderile care își desfășoară activitatea în sectorul apărării sunt supuse așteptărilor generale de a deveni mai durabile în ceea ce privește dimensiunea de mediu, cea socială și cea de guvernanță.

---

¹³ Capitolul VII din Carta Organizației Națiunilor Unite – Acțiunea în caz de amenințări împotriva păcii, de încălcări ale păcii și de acte de agresiune.

¹⁴ [Strategia privind industria europeană de apărare](#).

¹⁵ [CELE 17 OBIECTIVE |Dezvoltarea durabilă](#).

¹⁶ [JO L 243, 9.7.2021, p. 1](#), considerentul 25.

- (13) Comisia a clarificat deja în mai multe rânduri relația dintre durabilitatea socială și industria apărării. În special, atât propunerea de regulament de instituire a Actului privind sprijinirea producției de muniții¹⁷, cât și Strategia privind industria europeană de apărare au reamintit că „industria de apărare a Uniunii are o contribuție esențială la reziliența și la securitatea Uniunii și, prin urmare, la pace și la durabilitatea socială”¹⁸. Având în vedere contribuția sa la reziliență, securitate și pace, industria de apărare a UE sporește durabilitatea.
- (14) Comisia observă că cadrul privind finanțarea durabilă este pe deplin coerent cu eforturile UE de a facilita accesul industriei europene de apărare la finanțare și investiții suficiente¹⁹. Aceasta nu impune nicio limitare în ceea ce privește finanțarea sectorului apărării. Normele UE privind informațiile și preferințele în materie de durabilitate se aplică orizontal în toate sectoarele și nu se concentrează asupra niciunui în mod special. Cartea albă comună privind pregătirea pentru apărare a Europei 2030 prevede, de asemenea, că „SFDR nu împiedică finanțarea sectorului apărării”²⁰. Industria apărării este tratată ca orice alt sector și se consideră că numai „armele controversate” (a se vedea punctul 3.2.1.2) fac obiectul unor cerințe suplimentare de informare. Prin urmare, excluderea industriei de apărare ca atare nu ar fi în concordanță cu cadrul juridic aplicabil.
- (15) În ceea ce privește CSDDD, aceasta acoperă sectorul apărării, la fel ca orice alte sectoare, cu excepția excluderii de la obligațiile de diligență necesară a activităților partenerilor de afaceri din aval care sunt legate de produse ce fac obiectul controlului exporturilor de către un stat membru [adică fie controlul exporturilor în temeiul Regulamentului (UE) 2021/821 al Parlamentului European și al Consiliului pentru controlul exporturilor, serviciilor de intermediere, asistenței tehnice, tranzitului și transferului de produse cu dublă utilizare, fie controlul exporturilor de arme, muniții sau materiale de război care fac obiectul controalelor naționale la export], după ce exportul produsului este autorizat.

3 Atenuarea riscurilor în colaborarea cu industria de apărare

3.1 Tratatele internaționale și legislația UE care reglementează utilizarea și exportul

- (16) Industria de apărare este foarte bine reglementată și face obiectul legislației privind producția, utilizarea și transferul produselor și tehnologiilor pe care le dezvoltă, inclusiv arme, în interiorul și în afara UE. Aceste regulamente contribuie la atenuarea impactului negativ potențial legat de utilizarea produselor dezvoltate de industria de apărare, în concordanță cu obiectivele generale ale cadrului UE privind finanțarea durabilă și cu politica externă și de securitate comună a UE.
- (17) În conformitate cu dreptul la autoapărare recunoscut la articolul 51 din Carta ONU²¹ și astfel cum se reamintește în Poziția comună 2008/944/PESC a Consiliului de definire a normelor comune care reglementează controlul exporturilor de tehnologie și echipament militar („poziția comună”)²², considerentul 12 al preambulului, statele membre au dreptul

¹⁷ COM(2023) 237 final. Regulamentul a fost adoptat de Parlamentul European și de Consiliu ca Regulament (UE) 2023/1525. JO L 185, 24.7.2023, p. 7. Colegiuitorii au aprobat același text în considerentul 35.

¹⁸ [Strategia privind industria europeană de apărare](#), p. 24.

¹⁹ Strategia privind industria europeană de apărare: pagina 25 caseta 5: Industria de apărare și cadrul UE privind finanțarea durabilă.

²⁰ [JOIN\(2025\) 120 final](#), p. 18.

²¹ eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32008E0944.

²² [CL2008E0944EN0010010.0001_cp 1..1 \(europa.eu\)](#).

să transfere și să exporte mijloace de autoapărare. Comisia încurajează operatorii să urmeze o logică de la caz la caz atunci când evaluează finanțarea unei anumite întreprinderi sau activități din sectorul apărării în raport cu considerentele legate de durabilitate. Deciziile ar trebui luate pe baza respectării legislației aplicabile, a tratatelor și a proceselor de atenuare a riscurilor prevăzute în prezenta secțiune.

- (18) Exportul și transferul în interiorul UE de produse militare și de produse cu dublă utilizare fac obiectul unor controale stricte puse în aplicare de statele membre. Asigurarea respectării de către statele membre a legislației UE și internaționale se bazează pe luarea de către industrie a măsurilor de diligență necesară. De exemplu, ca o condiție prealabilă pentru obținerea licențelor de export, întreprinderile din domeniul apărării trebuie să pună în aplicare măsuri solide de control intern și de asigurare a conformității, impuse de autoritățile naționale de control al exporturilor. Supravegherea atentă de către agențiile statelor membre care pun în aplicare mecanismul de control al exporturilor constituie o parte importantă a abordării potențialelor efecte negative ale produselor dezvoltate de industria de apărare.

3.1.1 Transferuri (exporturi) în afara UE de tehnologie și echipament militar

- (19) Controlul exporturilor de arme, muniții, componente ale acestora și tehnologie militară este reglementat prin PESC (actele juridice sunt adoptate în temeiul articolului 29 din Tratatul privind Uniunea Europeană). În conformitate cu articolul 40 din Tratatul privind Uniunea Europeană, punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comune nu aduce atingere repartizării atribuțiilor între UE și statele membre²³. Statele membre, prin intermediul sistemelor lor naționale, controlează exportul de tehnologii și echipamente militare (inclusiv arme) enumerate în Lista comună a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare²⁴, în conformitate cu poziția comună. Poziția comună enumeră criteriile care trebuie luate în considerare de statele membre pentru a acorda o licență de export. Aceste condiții includ, printre altele, respectarea drepturilor omului în țara beneficiară și menținerea păcii și securității regionale. Poziția comună este obligatorie din punct de vedere juridic pentru statele membre.
- (20) Poziția comună reamintește obligațiile care decurg din Tratatul privind comerțul cu arme, la care toate statele membre ale UE sunt părți și care prevede, printre altele, că statele părți nu autorizează niciun transfer de arme convenționale sau de articole reglementate de tratat în cazul în care transferul ar încălca obligațiile care îi revin în temeiul măsurilor adoptate de Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite în conformitate cu capitolul VII din Carta Organizației Națiunilor Unite, în special embargourile asupra armelor; obligațiile internaționale relevante care îi revin în temeiul acordurilor internaționale la care este parte, în special cele referitoare la transferul sau traficul ilicit de arme convenționale; sau în cazul în care, la momentul autorizării, are cunoștință de faptul că armele sau articolele ar fi utilizate pentru comiterea de genocid, crime împotriva umanității, încălcări grave ale Convențiilor de la Geneva din 1949, atacuri îndreptate împotriva unor obiecte civile sau civili protejați ca atare sau alte crime de război, astfel cum sunt definite în acordurile internaționale la care este parte²⁵.

---

²³ JO C 115, 9.5.2008, p. 194

²⁴ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=OJ:C_202501499.

²⁵ https://thearmstradetreaty.org/hyper-images/file/ATT_English/ATT_English.pdf?templateId=137253.

- (21) Poziția comună stabilește, de asemenea, obligații de refuzare a transferurilor în cazul în care aprobarea ar fi incompatibilă cu obligațiile și angajamentele internaționale ale statelor membre, cum ar fi Tratatul de neproliferare a armelor nucleare (1968), la care toate statele membre ale UE sunt părți, care prevede că fiecare se angajează să nu transfere arme nucleare sau dispozitive explozive în mod direct sau indirect și care clarifică această obligație ca bază pentru refuzarea licențelor de export relevante²⁶, precum și cu alte tratate. Ghidul de utilizare a poziției comune²⁷ oferă o listă cuprinzătoare, dar neexhaustivă, a tratatelor care trebuie luate în considerare înainte de autorizarea unei licențe de export²⁸.
- (22) Ghidul de utilizare include o serie de mecanisme pe care statele membre le pot institui pentru a răspunde preocupărilor legate de reexport și de utilizatorul final, cum ar fi informațiile minime care trebuie incluse într-un certificat de utilizator final. Acestea includ, printre altele, „clauza de utilizare finală și/sau de ne-reexport, dacă este cazul” și o opțiune pentru statele membre de a include „o clauză care interzice reexportul produselor vizate de certificatul de utilizator final”. Metodologia inclusă în ghidul de utilizare, precum și acordurile internaționale la care se referă²⁹ servesc drept standarde în raport cu care autoritățile statelor membre evaluează comportamentul întreprinderilor în acest sector.
- (23) Ghidul de utilizare conține, de asemenea, mecanisme opționale de facilitare pentru promovarea convergenței și facilitarea procesului decizional privind exporturile de echipamente sau tehnologii militare finanțate și produse în comun. Principiul director general ar trebui să fie, cu excepția cazului în care se decide altfel, ca SMUE să coopereze în vederea dezvoltării în comun a unui echipament sau a unei tehnologii militare care să faciliteze, pe baza evaluărilor riscurilor în conformitate cu criteriile poziției comune și a încrederii reciproce, exportul acestor echipamente sau tehnologii în afara UE, cu condiția ca exportul să nu submineze interesele lor directe sau naționale în materie de securitate și obligațiile lor internaționale (în ceea ce privește comerțul cu echipamente sau tehnologii militare). Pentru a promova convergența și a facilita procesul decizional privind exporturile de echipamente sau tehnologii militare finanțate și produse în comun, statele membre participante sunt încurajate să se consulte reciproc cu privire la evaluarea riscurilor pe care le prezintă destinațiile potențiale de export și utilizatorii finali pentru a asigura punerea în aplicare cu succes a proiectului comun. Acceptând acest principiu comun, ele intenționează să instituie un cadru pentru desfășurarea consultărilor, dacă este necesar.
- (24) Subgrupul de lucru al Consiliului UE pentru neproliferare și exporturi de arme (COARM) contribuie la punerea în aplicare a poziției comune a UE, printre altele prin facilitarea schimbului de informații între statele membre cu privire la refuzuri și la destinațiile

---

²⁶ Articolul 2 alineatul (1b).

²⁷ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-6881-2025-INIT/ro/pdf>.

²⁸ Printre acestea se numără tratatele și instrumentele (regimurile) internaționale care reglementează utilizarea și/sau stocarea și/sau exportul și transferul de echipamente și tehnologii militare, cum ar fi (dar fără a se limita la): Grupul Australia, Regimul de control al tehnologiilor pentru rachete, Comitetul Zangger, Grupul furnizorilor nucleari, Aranjamentul de la Wassenaar, Codul de conduită de la Haga împotriva proliferării rachetelor balistice (HCoC) [ANEXA III (la capitolul 2 secțiunea 6)].

²⁹ Cum ar fi controalele pentru exporturi privind utilizatorii finali/utilizarea finală în cadrul Aranjamentului de la Wassenaar.

sensibile. UE contribuie la asigurarea transparenței în ceea ce privește exporturile de arme prin schimbul anual de date privind exporturile de arme într-o bază de date gestionată de Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE)³⁰.

3.1.2 Transferuri de tehnologie și echipament militar în interiorul UE

(25) Transferurile în interiorul UE sunt, de asemenea, reglementate prin Directiva 2009/43/CE³¹ privind transferurile produselor din domeniul apărării în interiorul Uniunii, care stabilește mai multe criterii care trebuie luate în considerare de către autoritățile statelor membre înainte de autorizarea transferului de echipamente sau tehnologii de apărare. Printre acestea se numără, de exemplu, procesele de evitare a posibilei deturnări a produselor din domeniul apărării. Aceasta prevede, de asemenea, obligația autorităților de export din statele membre de a monitoriza respectarea de către țara destinatară a limitărilor la export prevăzute în licența de transfer, o dată la trei ani³².

3.1.3 Transferul în afara UE de produse cu dublă utilizare

(26) Comisia reamintește că controlul exporturilor de produse cu dublă utilizare face obiectul legislației UE și al unei guvernante diferite de cea a exportului de produse militare. Regulamentul (UE) 2021/821 a instituit un regim al Uniunii pentru controlul exporturilor, serviciilor de intermediere, asistenței tehnice, tranzitului și transferului de produse cu dublă utilizare³³.

(27) În 2019, Comisia a emis recomandări³⁴ privind programele interne de asigurare a conformității pentru controalele schimburilor comerciale cu produse cu dublă utilizare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 428/2009 al Consiliului pentru întreprinderile implicate în exportul, transferul, serviciile de intermediere și tranzitul de produse cu dublă utilizare³⁵. Întreprinderile care solicită anumite licențe ar trebui să dispună de mecanisme interne de asigurare a conformității care să acopere următoarele aspecte, care ar putea servi, de asemenea, drept model pentru operatorii financiari care doresc să evalueze diligența necesară a întreprinderilor relevante: angajamentul conducerii de la cel mai înalt nivel cu privire la conformitate; structura organizatorică, responsabilități și resurse; formare și sensibilizare; procesul și procedurile de verificare a tranzacțiilor; analiza performanței, auditurile, raportarea și măsurile corective; păstrarea evidenței și documentarea; securitatea fizică și a informațiilor.

---

³⁰ [Baza de date gestionată de SEAE.](#)

³¹ [CL2009L0043EN0020010.0001.3bi_cp 1..1](#), punctul 7.1.

³² Capitolul III articolul 9.

³³ [Oficiul pentru Publicații \(europa.eu\).](#)

³⁴ Recomandarea (UE) 2019/1318 a Comisiei din 30 iulie 2019 privind programele interne de asigurare a conformității pentru controalele schimburilor comerciale cu produse cu dublă utilizare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 428/2009.

³⁵ [JO L 134, 29.5.2009, p. 1.](#)

3.2 Atenuarea riscurilor în diferite dosare legislative ale cadrului privind finanțarea durabilă și ale CSDDD

3.2.1 SFDR

(28) SFDR este un cadru de transparență care stabilește modul în care participanții la piața financiară din UE trebuie să prezinte informații privind durabilitatea³⁶. SFDR este conceput pentru a permite investitorilor să evalueze în mod corespunzător modul în care riscurile legate de durabilitate sunt integrate în procesul decizional privind investițiile³⁷ și să înțeleagă mai bine posibilul impact negativ al produselor financiare asupra durabilității. Regulamentul delegat (UE) 2022/1288 al Comisiei completează SFDR cu standarde tehnice de reglementare. De exemplu, aceasta impune intermediarilor financiari să explice modul în care un produs financiar cu un obiectiv de durabilitate (și anume prezentarea de informații în temeiul articolului 9 din SFDR) nu prejudiciază în mod semnificativ niciunul dintre obiectivele de investiții durabile. În aceste cazuri, participanții la piața financiară trebuie să descrie modul în care iau în considerare impactul negativ din tabelul 1 din anexa I și orice indicatori relevanți din tabelele 2 și 3 din anexa respectivă.

(29) Pentru participanții la piața financiară care investesc în industria de apărare, indicatorii principalelor efecte negative (*principal adverse impact* – PAI) din tabelul 1 din anexa I, care ar putea necesita explicații suplimentare, ar fi PAI 10 „Încălcări ale principiilor Pactului mondial al ONU și ale Orientărilor pentru întreprinderile multinaționale, elaborate de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE)”³⁸, PAI 11 „Lipsa proceselor și a mecanismelor de asigurare a conformității pentru monitorizarea conformității cu principiile Pactului mondial al ONU și cu Orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale” și PAI 14 „Expunerea la arme controversate”.

3.2.1.1 Indicatorii PAI 10 și 11 – Evaluarea potențialelor efecte negative ale investițiilor în industria de apărare

(30) Regulamentul (UE) 2022/1288 nu specifică în detaliu modul în care participanții la piața financiară pot evalua dacă o investiție într-o activitate economică care contribuie la un obiectiv de mediu sau social respectă PAI-urile 10 și 11 din tabelul 1 a anexei I.

(31) Pactul mondial al ONU este un cadru voluntar pentru alinierea operațiunilor și strategiilor întreprinderilor la zece principii universal acceptate ale responsabilității întreprinderilor, inclusiv principiile privind drepturile omului. Principiul 1 impune întreprinderilor „să sprijine și să respecte protejarea drepturilor omului proclamate la nivel internațional”, iar principiul 2 impune întreprinderilor „să se asigure că nu sunt complice la încălcări ale drepturilor omului”. Un element-cheie al Pactului mondial este Comunicarea privind progresele înregistrate (COP), o comunicare anuală pe care întreprinderile participante trebuie să o prezinte. COP subliniază eforturile de punere în aplicare a celor zece principii, sporind transparența și responsabilitatea în rândul părților interesate.

³⁶ [Cartea albă comună din 19 martie privind pregătirea pentru apărare a Europei 2030](#) prevede că „Comisia va furniza clarificările necesare cu privire la relația dintre apărare și obiectivele de investiții ale cadrului de durabilitate”.

³⁷ [Informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare – Comisia Europeană](#).

³⁸ [JO L 196, 25.7.2022](#), p. 1, a se vedea p. 43.

- (32) Orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale dedică capitolul IV drepturilor omului, stabilind șase principii. Al treilea principiu solicită întreprinderilor „să caute modalități de a preveni sau de a atenua impactul negativ asupra drepturilor omului care este direct legat de operațiunile, produsele sau serviciile lor printr-o relație de afaceri, chiar dacă nu contribuie la acest impact”. Principiul al cincilea solicită întreprinderilor „să depună diligența necesară în materie de drepturi ale omului în funcție de dimensiunea lor, de natura și contextul operațiunilor și de gravitatea riscurilor de impact negativ asupra drepturilor omului”³⁹.
- (33) Comisia încurajează operatorii să ia în considerare cerințele privind diligența necesară și măsurile instituite pentru a respecta legislațiile privind controlul exporturilor detaliate în secțiunea 2.1 în cadrul contribuției la îndeplinirea obiectivelor principiilor 1 și 2 din Pactul mondial al ONU și ale principiilor 3 și 6 din capitolul IV la Orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale și, la rândul lor, a PAI 10 și 11 în temeiul Regulamentului (UE) 2022/1288.

3.2.1.2 PAI 14 – Arme controversate

- (34) Indicatorul PAI 14⁴⁰ – „ponderea investițiilor în societăți în care s-a investit implicate în fabricarea sau vânzarea de arme controversate” – acoperă numai divulgarea expunerii la patru categorii de arme controversate: mine antipersonal, muniții cu dispersie, arme chimice și arme biologice. Acestea sunt arme interzise de majoritatea statelor membre sau de dreptul internațional care se aplică în mod direct Uniunii Europene și se consideră că au un principal efect negativ.
- (35) Definiția armelor controversate enumerate în SFDR nu include armele nucleare. Numai trei state membre, Austria, Irlanda și Malta, au semnat până în prezent Tratatul privind interzicerea armelor nucleare. Acesta este un tratat separat de Tratatul cu privire la neproliferarea armelor nucleare (TNP) din 1968. Toate statele membre sunt părți la TNP. TNP prevede că fiecare parte se angajează să nu transfere sau să nu primească arme nucleare sau dispozitive explozive direct sau indirect către sau de la niciun destinatar. TNP nu aduce atingere programelor nucleare ale statelor care dețineau arme nucleare la momentul semnării în 1968.
- (36) Această obligație de informare se referă la următoarele convenții internaționale:
- dezvoltarea, producția de arme biologice este interzisă de Convenția cu privire la interzicerea perfecționării, producției și stocării armelor bacteriologice (biologice) și cu toxine și la distrugerea lor, adoptată la Londra la 10 aprilie 1972, care a fost semnată și ratificată de toate statele membre ale UE⁴¹;
  - dezvoltarea și producția de arme chimice este interzisă de Convenția privind interzicerea dezvoltării, producerii, stocării și folosirii armelor chimice și distrugerea

³⁹ Orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale privind conduita responsabilă în afaceri.

⁴⁰ Anexa 1 tabelul 1 Regulamentul delegat (UE) 2022/1288 al Comisiei.

⁴¹ [Tratatele DIU – Convenția cu privire la interzicerea armelor biologice, 1972.](#)

acestora, adoptată la Paris la 13 ianuarie 1993⁴², care a fost semnată și ratificată de toate statele membre ale UE;

- producția de mine antipersonale este interzisă de Convenția privind interzicerea utilizării, stocării, producerii și transferului de mine antipersonale și distrugerea acestora, adoptată la 18 septembrie 1997, care a fost semnată și ratificată de marea majoritate a statelor membre⁴³;
- producția de muniții cu dispersie este interzisă prin Convenția privind munițiile cu dispersie din 30 mai 2008⁴⁴, care a fost semnată și ratificată de Austria, Belgia, Bulgaria, Cehia, Danemarca, Germania, Irlanda, Spania, Franța, Croația, Italia, Luxemburg, Ungaria, Malta, Țările de Jos, Austria, Portugalia, Slovenia, Slovacia și Suedia.

3.2.2 Taxonomia UE

- (37) Taxonomia UE este un instrument de transparență pentru finanțarea privată, care stabilește o clasificare a activităților durabile din punctul de vedere al mediului în vederea promovării investițiilor durabile din punctul de vedere al mediului.
- (38) În temeiul articolului 3 din Regulamentul privind taxonomia UE, pentru a fi considerate „durabile din punctul de vedere al mediului”, activitățile economice: „contribuie în mod substanțial” la unul dintre cele șase obiective de mediu și „nu prejudiază în mod semnificativ” niciunul dintre celelalte obiective de mediu. Acestea trebuie, de asemenea, să fie efectuate în conformitate cu garanțiile minime prevăzute la articolul 18 din Regulamentul privind taxonomia UE; respectă criteriile tehnice de examinare.
- (39) Garanțiile minime menționate la articolul 18 din Regulamentul privind taxonomia UE urmăresc să garanteze că entitățile care desfășoară activități economice considerate ca asigurând „aliniera” la taxonomie îndeplinesc anumite standarde sociale și de guvernare minime. În temeiul articolului 18 alineatul (1), întreprinderile ale căror activități economice sunt de considerat ca fiind aliniate la taxonomie trebuie să fi instituit proceduri de diligență și recurs pentru a asigura alinierea la standardele de conduită responsabilă în afaceri menționate în Orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale și în Principiile directe ale ONU privind afacerile și drepturile omului.
- (40) Comisia încurajează operatorii să ia în considerare cerințele privind diligența necesară și măsurile instituite pentru a respecta legislațiile naționale privind controlul exporturilor detaliate în secțiunea 3.1 în cadrul contribuției la îndeplinirea obiectivelor principiului director nr. 13 al ONU, a principiilor 3 și 6 din principiile din capitolul IV la Orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale și, la rândul lor, a garanțiilor minime prevăzute la articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul privind taxonomia UE.
- (41) Articolul 18 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia UE face trimitere directă la indicatorii din SFDR referitori la principalele efecte negative în legătură cu factorii de

---

⁴² [Tratatele DIU – Convenția privind interzicerea armelor chimice, 1993 \(icrc.org\)](https://www.icrc.org).

⁴³ [Tratatele DIU – Convenția privind interzicerea minelor antipersonale, 1997 \(icrc.org\)](https://www.icrc.org). Comisia constată că Finlanda, Polonia, Estonia, Letonia și Lituania și-au anunțat recent planurile de retragere din acest tratat.

⁴⁴ [Tratatele DIU – Convenția privind munițiile cu dispersie, 2008 \(icrc.org\)](https://www.icrc.org).

durabilitate⁴⁵. Prin urmare, întreprinderile trebuie să se asigure că procedurile lor privind diligența și recursul permit identificarea, prevenirea, atenuarea sau remediarea oricărei expuneri efective sau potențiale la fabricarea sau vânzarea de arme controversate, astfel cum sunt definite în Regulamentul delegat SFDR⁴⁶ (a se vedea punctul 3.2.1.2).

3.2.2.1 Solicitarea alinierii la taxonomia UE în întreprinderile din domeniul apărării

- (42) Comisia reamintește că întreprinderile implicate în activități din domeniul apărării pot, la fel ca orice alt sector, să solicite alinierea la taxonomie pentru investițiile orizontale eligibile specificate în actele delegate privind taxonomia. Printre astfel de investiții se numără, de exemplu, investițiile în ecologizarea clădirilor și a infrastructurii proprii sau investițiile în transport curat efectuate sub forma CapEx-urilor și/sau OpEx-urilor menționate în secțiunea 1.1.2.2 litera (c) și în secțiunea 1.1.3.2 litera (c) din anexa I la Actul delegat privind obligația furnizării de informații. Ele pot să solicite alinierea, de asemenea, pentru orice altă activitate identificată în actele delegate privind taxonomia (și anume activități în domeniul transporturilor, al soluțiilor de date, al producției etc.).
- (43) În mod similar, faptul că activitățile specifice ale industriei de apărare nu au fost incluse până în prezent în taxonomia UE nu aduce atingere performanței de mediu a industriei de apărare⁴⁷.
- (44) În timp ce actele delegate privind taxonomia UE în domeniul climei și al mediului stabilesc criterii tehnice specifice de examinare pe care întreprinderile trebuie să le îndeplinească dacă doresc să dezvăluie faptul că activitățile lor economice sunt aliniate la taxonomie, alte elemente ale cadrului UE privind finanțarea durabilă oferă modalități diferite de evaluare a aspectelor legate de durabilitate ale activităților economice și ale operatorilor economici.
- (45) Pachetul de simplificare „Omnibus” din februarie 2025⁴⁸ vizează reducerea substanțială a sarcinii administrative pentru întreprinderile care raportează cu privire la alinierea lor la taxonomie. Se va efectua, de asemenea, o revizuire cuprinzătoare a actului delegat privind taxonomia, ca parte a angajamentului de simplificare al Comisiei.

3.2.3 MiFID II

- (46) Cerințele prevăzute în MiFID II pentru firmele de investiții, de a lua în considerare preferințele în materie de durabilitate ale clienților și de a ține cont de preferințele în materie de durabilitate atunci când stabilesc piețele-țintă, fac trimitere directă la SFDR și la Regulamentul privind taxonomia UE. Prin urmare, clienții finali cu preferințe în materie de durabilitate în temeiul MiFID II vor trebui să fie consiliați cu privire la produsele care), cel puțin într-o anumită măsură, sunt investite în (sau oferă expunere la) fie activități aliniate la taxonomie, fie investiții durabile, în conformitate cu articolul 2 alineatul (17) din SFDR, sau care iau în considerare PAI.

---

⁴⁵ [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52023XC0616\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52023XC0616(01)).

⁴⁶ Comunicare a Comisiei referitoare la interpretarea și punerea în aplicare a anumitor dispoziții legale ale Regulamentului privind taxonomia UE și la legăturile cu Regulamentul privind publicarea de informații privind finanțarea durabilă [Oficiul pentru publicații \(europa.eu\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52023XC0616(01)).

⁴⁷ A se vedea punctul 12 din JO C, C/2023/267, 20.10.2023.

⁴⁸ [2025/0045 \(COD\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:520250045(COD)).

- (47) Din cauza trimiterii directe la „investiții durabile”, astfel cum sunt definite în SFDR, și la „investiții durabile din punctul de vedere al mediului”, astfel cum sunt definite în taxonomie, MiFID II implică faptul că operatorii iau în considerare principiul garanțiilor minime în temeiul Regulamentului privind taxonomia UE și principiul de „a nu prejudicia în mod semnificativ” în temeiul SFDR atunci când evaluează dacă produsul pe care îl distribuie satisface preferințele în materie de durabilitate. Acesta din urmă include expunerea la indicatorul PAI privind armele controversate, astfel cum se prevede în SFDR (a se vedea punctul 3.2.1.2).
- (48) În ceea ce privește analiza PAI în temeiul MiFID II, nicio dispoziție nu impune operatorilor să considere că investițiile în sectorul apărării au un impact negativ doar pentru că sunt investiții în acest sector și, prin urmare, nu ar trebui să fie oferite niciunui client cu preferințe în materie de durabilitate.

3.2.4 CSDDD

- (49) CSDDD, care a intrat în vigoare la 25 iulie 2024, prevede ca întreprinderile mari care își au sediul sau realizează venituri semnificative în UE să identifice și să abordeze impactul negativ asupra drepturilor omului și asupra mediului al acțiunilor lor în cadrul UE și de-a lungul lanțurilor lor valorice globale.
- (50) Întreprinderile din industria de apărare care intră în acest domeniu de aplicare fac obiectul CSDDD, la fel ca orice altă întreprindere. Acestea trebuie să asigure diligența necesară în materie de durabilitate în ceea ce privește propriile operațiuni, operațiunile filialelor lor și activitățile partenerilor lor de afaceri care sunt legate de fabricarea produselor întreprinderii sau de furnizarea serviciilor sale (în amonte) sau de distribuția, transportul și depozitarea produselor întreprinderii (în aval). În temeiul articolului 3 din CSDDD, obligațiile de diligență în temeiul acestei directive nu se extind la activitățile partenerilor de afaceri din aval ai întreprinderilor care au legătură cu produsele militare și cu dublă utilizare atunci când exportul acestora a fost autorizat de autoritățile statelor membre: „lanț de activități” înseamnă: activitățile partenerilor de afaceri din aval ai unei întreprinderi care sunt legate de distribuția, transportul și depozitarea unui produs al întreprinderii respective, în cazul în care partenerii de afaceri desfășoară activitățile respective pentru întreprindere sau în numele acesteia, și excluzând distribuția, transportul și depozitarea unui produs care face obiectul controlului exporturilor în temeiul Regulamentului (UE) 2021/821 sau al controlului exporturilor de arme, muniții sau materiale de război, după ce exportul produsului este autorizat⁴⁹.
- (51) Propunerile „Omnibus” pentru directive⁵⁰, din februarie 2025, vizează reducerea sarcinii de reglementare a întreprinderilor, inclusiv prin simplificarea obligațiilor întreprinderilor care au ca domeniu de aplicare identificarea efectelor negative reale sau potențiale care apar la nivelul partenerilor lor de afaceri indirecti. Cu toate acestea, odată identificat un efect negativ, întreprinderile vor trebui să prevină producerea acestuia sau să îl oprească, în urma unui plan de măsuri de prevenire sau de măsuri corective, dacă este necesar⁵¹.

---

⁴⁹ JO L, 2024/1760, 5.7.2024, articolul 3 litera (g) punctul (ii); <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>.

⁵⁰ [2025/0045 \(COD\)](#).

⁵¹ [SWD\(2025\) 80](#), p. 18.

(52) Ca primă etapă în punere în aplicare a acestui pachet Omnibus, la 17 aprilie a intrat în vigoare o modificare a CSDDD, prin care termenul de transpunere și prima dată de aplicare au fost amânate cu un an: până în iulie 2027 și, respectiv, iulie 2028⁵².

3.2.5 CSRD

(53) CSRD introduce standarde obligatorii ale UE de raportare privind durabilitatea, cunoscute sub denumirea de ESRS (*European Sustainability Reporting Standards – Standardele europene de raportare privind durabilitatea*). Aceste standarde impun prezentarea de informații privind durabilitatea și nu restricționează investițiile în niciun sector. Două dispoziții-cheie din primul set de standarde transversale, care sunt în vigoare în prezent, sunt deosebit de relevante pentru industria apărării:

- Cerințe generale (ESRS 1, punctul 105): acest standard permite întreprinderilor să nu divulge informații clasificate sau sensibile, chiar dacă acestea sunt considerate semnificative. Comisia clarifică faptul că este probabil ca industria de apărare să utilizeze dispoziția care permite omiterea informațiilor sensibile sau clasificate. De exemplu, statele membre ar putea fi nevoite să aplice această dispoziție în cazul volumelor de aprovizionare cu materii prime sau al anumitor informații financiare legate de durabilitate. Acest fapt ar trebui, la rândul său, să influențeze modul în care furnizorii de asigurări colaborează cu întreprinderile din industria apărării cu privire la utilizarea acestei dispoziții.
- Consumatori și utilizatori finali (ESRS S4): acest standard clarifică faptul că orice utilizare ilegală sau abuzivă a produselor sau serviciilor unei întreprinderi de către consumatori sau utilizatori finali nu intră în domeniul de aplicare al standardului respectiv.

(54) Propunerea „Omnibus” din februarie 2025 de revizuire a CSRD și a CSDDD⁵³, deși reduce în același timp în mod substanțial domeniul de aplicare al întreprinderilor care se preconizează că vor respecta cerințele de raportare în temeiul CSRD, nu afectează dispozițiile preexistente prevăzute mai sus.

(55) Comisia a propus, de asemenea, amânarea cu doi ani a aplicării CSRD pentru al doilea și al treilea val de întreprinderi care intră sub incidența legislației. Această propunere a fost convenită de colegiitori și a intrat în vigoare la 17 aprilie 2025⁵⁴. Aceasta va trebui transpusă de statele membre până la 31 decembrie 2025.

3.2.6 BMR

(56) BMR (Regulamentul privind indicii de referință) urmărește să asigure transparența, fiabilitatea și justificarea indicilor de referință utilizați pe piețele financiare ale UE. Un indice de referință este un punct de referință utilizat pentru a măsura performanța sau valoarea unei investiții, a unei întreprinderi sau a unei piețe. Regulamentul privind indicii de referință a stabilit „indicii de referință pentru activitățile de tranziție climatică” (CTB)

---

⁵² [Directiva \(UE\) 2025/794](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 14 aprilie 2025 de modificare a Directivelor (UE) 2022/2464 și (UE) 2024/1760 în ceea ce privește datele de la care statele membre trebuie să aplice anumite cerințe de raportare și de diligență necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor.

⁵³ [2025/0045 \(COD\)](#).

⁵⁴ [2025/0044 \(COD\)](#).

și „indicii de referință aliniați la Acordul de la Paris” (PABs) și a introdus informații privind durabilitatea pentru indicii de referință.

- (57) Regulamentul delegat (UE) 2020/1818 al Comisiei⁵⁵ completează Regulamentul privind indicii de referință prin dispunerea unor cerințe specifice pentru indicii de referință etichetați în domeniul climei. Regulamentul urmărește să promoveze elaborarea unor indici de referință de înaltă calitate în domeniul climei și stabilește norme privind excluderile.
- (58) Comisia a clarificat într-un regulament de modificare specific din cadrul aceluiași pachet Omnibus în materie de apărare, C(2025) 3801, că numai întreprinderile implicate în arme interzise trebuie luate în considerare în scopul aplicării excluderilor prevăzute la articolul 12 alineatul (1) litera (a) din regulamentul delegat respectiv. Arme interzise, în schimb, „înseamnă mine antipersonal, muniție cu dispersie, arme biologice și chimice a căror utilizare, deținere, dezvoltare, transfer, fabricare și stocare sunt interzise în mod expres de convențiile internaționale privind armele la care majoritatea statelor membre sunt părți, astfel cum sunt enumerate în anexă”.

4 Praguri de venituri

- (59) Cadrul UE privind finanțarea durabilă nu prevede nicio excludere în ceea ce privește finanțarea activităților din domeniul apărării bazate fie pe un procent din cifra de afaceri a unei anumite întreprinderi în activități militare/de apărare, fie pe un procent din portofoliul fondului din investițiile în activități de apărare/militare. Comisia reamintește că cadrul UE privind finanțarea durabilă este neutru în ceea ce privește sectorul apărării și evidențiază doar „armele controversate”, astfel cum se prevede în SFDR și se explică mai sus.
- (60) Excluderile generalizate ale sectorului apărării bazate pe cifra de afaceri nu ar fi în concordanță cu o logică de la caz la caz pentru a atenua riscurile legate de considerentele legate de durabilitate. De asemenea, acestea sunt considerate incompatibile cu nevoile și prioritățile strategice ale UE, deoarece utilizarea pragurilor de venituri pentru a exclude sectorul apărării ar penaliza în special IMM-urile care, din cauza cerințelor de specializare și a constrângerilor legate de dimensiune, adesea nu își pot diversifica activitățile pe piețele civile⁵⁶.
- (61) Comisia încurajează operatorii – inclusiv autoritățile de supraveghere și furnizorii de etichete ESG (cum ar fi etichetele ecologice naționale) – să își conceapă politicile de excludere în conformitate cu abordarea de la caz la caz și cu lista armelor controversate, astfel cum s-a explicat mai sus.

5 Evaluarea contribuției sectorului apărării la durabilitatea socială

- (62) Cadrul UE privind finanțarea durabilă permite participanților la piața financiară să facă publice investițiile în activități economice pe baza contribuției lor la obiective societale sau de mediu mai ample.

⁵⁵ [JO L 406, 3.12.2020, p. 17.](#)

⁵⁶ [Rezultatele studiului: Accesul la finanțare prin capitaluri proprii pentru IMM-urile europene din domeniul apărării – Comisia Europeană \(europa.eu\).](#)

- (63) În secțiunea 3 din Strategia privind industria europeană de apărare, Comisia recunoaște că industria de apărare are o contribuție esențială la reziliența și securitatea Uniunii și, prin urmare, la pace și la durabilitatea socială.
- (64) SFDR definește, la articolul 2 alineatul (17), ceea ce se înțelege prin activități care contribuie la obiectivele de mediu sau sociale. Această definiție nu include o listă exhaustivă a sectoarelor/activităților economice. În conformitate cu secțiunea 3 din prezenta comunicare, participanții la piața financiară pot concluziona, pe baza unei evaluări atente de la caz la caz, că activitățile economice desfășurate de industria de apărare a UE pentru a proteja pacea și securitatea, cu condiția ca acestea să nu prejudicieze în mod semnificativ niciun alt obiectiv de durabilitate și ca întreprinderea care desfășoară activitatea să respecte practici de bună guvernare, contribuie la obiectivele sociale. La fel ca în cazul oricărui alt tip de activități, nu există însă o prezumție inițială că activitățile din industria de apărare ar contribui la un obiectiv social.
- (65) Având în vedere cele de mai sus, Comisia încurajează operatorii să nu trateze apărarea ca un sector *de facto* care nu contribuie la evaluarea sectoarelor care au o contribuție pozitivă la durabilitatea socială. Același principiu ar trebui să se aplice operatorilor care evaluează preferințele în materie de durabilitate și definesc piețele-țintă în temeiul MiFID.